

Vec C-302/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

9. júl 2020

Vnútroštátny súd:

Cour d'appel de Paris

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

9. júl 2020

Žalobca:

Pán A

za účasti:

Autorité des marchés financiers

I. Predmet konania

- 1 Predmetom konania vo veci samej je žaloba podaná pánom A., novinárom so zameraním na finančný sektor, proti rozhodnutiu sankčného výboru Autorité des marchés financiers (Úrad pre finančné trhy, Francúzsko) (ďalej len „sankčný výbor“), ktorý mu uložil peňažnú sankciu vo výške 40 000 eur za poskytnutie informácií týkajúcich sa pripravovaného zverejnenia novinových článkov, ktoré sprostredkovávajú nepotvrdené informácie z trhu o emitentoch finančných nástrojov v online novinách, ktoré ho zamestnávali. Sankčný výbor usúdil, že poskytnutie týchto informácií predstavuje neoprávnené zverejňovanie dôverných informácií. Pán A. navrhuje zrušiť toto rozhodnutie. V podstate tvrdí, že takáto kvalifikácia je nezlučiteľná s povahou profesie novinára so zameraním na finančný sektor. Úrad pre finančné trhy (ďalej len „AMF“) v podstate tvrdí, že zverejnenie týchto informácií sa neuskutočnilo na účely žurnalistiky.

II. Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 2 Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž, Francúzsko) sa domnieva, že na účely rozhodnutia v konaní vo veci samej musí predložiť Súdnemu dvoru Európskej Únie na základe článku 267 ZFEÚ výkladové otázky týkajúce sa (i) pojmu dôverná informácia v zmysle článku 1 bodu 1 prvého pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu) (Ú. v. EÚ L 96, 2003, s. 16; Mim. vyd. 06/004, s. 367) v spojení s článkom 1 ods. 1 smernice Komisie 2003/124/ES z 22. decembra 2003, ktorou sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokiaľ ide o vymedzenie a zverejňovanie dôverných informácií a vymedzenie manipulácie s trhom (Ú. v. EÚ L 339, 2003, s. 70; Mim. vyd. 06/006, s. 348), a (ii) podmienok uplatnenia článkov 10 a 21 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu (nariadenie o zneužívaní trhu) a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES a smerníc Komisie 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 1).

III. Prejudiciálne otázky

„1. V prvom rade:

- a) má sa článok 1 bod 1 prvý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu) v spojení s článkom 1 ods. 1 smernice Komisie 2003/124/ES z 22. decembra 2003, ktorou sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokiaľ ide o vymedzenie a zverejňovanie dôverných informácií a vymedzenie

manipulácie s trhom, vykladať v tom zmysle, že informácia týkajúca sa pripravovaného zverejnenia novinového článku sprostredkovávajúceho nepotvrdené informácie z trhu o emitentoch finančných nástrojov môže zodpovedať požiadavke presnosti vyžadovanej týmito článkami na účely jej kvalifikácie ako dôvernej informácie?

b) má okolnosť, že novinový článok, ktorého pripravované zverejnenie predstavuje dotknutú informáciu, uvádza – ako nepotvrdenú informáciu z trhu – cenu verejnej ponuky na kúpu, vplyv na posúdenie presnej povahy dotknutej informácie?

c) sú všeobecná známosť novinára, ktorý sa pod článok podpísal, povest' tlačového orgánu, ktorý zabezpečil jeho zverejnenie, a skutočne významný vplyv (*,ex post'*) tohto zverejnenia na cenu cenných papierov, na ktoré sa vzťahuje, relevantnými okolnosťami na posúdenie presnej povahy dotknutej informácie?

2. V druhom rade, v prípade odpovede, [podľa ktorej] informácia, akou je informácia v tomto konaní, môže naplniť požadovanú požiadavku presnosti:

a) má sa článok 21 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu (nariadenie o zneužívaní trhu) a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES a smerníc Komisie 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že novinár poskytne jednému zo svojich obvyklých zdrojov informáciu, ktorá sa týka pripravovaného zverejnenia ním napísaného článku sprostredkovávajúceho nepotvrdené informácie z trhu, sa považuje za uskutočnenú *,na účely žurnalistiky'*?

b) závisí odpoveď na túto otázku najmä od toho, či tento zdroj informoval alebo neinformoval novinára o nepotvrdených informáciách z trhu alebo či poskytnutie informácie o pripravovanom zverejnení článku bolo alebo nebolo užitočné na získanie objasnenia od tohto zdroja, pokiaľ ide o dôveryhodnosť nepotvrdených informácií?

3. V treťom rade majú sa články 10 a 21 nariadenia (EÚ) č. 596/2014 vykladať v tom zmysle, že hoci je dôverná informácia zverejnená novinárom *,na účely žurnalistiky'* v zmysle článku 21, oprávnenosť alebo neoprávnenosť zverejnenia si vyžaduje posúdenie, či sa zverejnenie uskutočnilo *,v rámci normálneho výkonu... povolania [novinára]'* v zmysle článku 10?

4. V štvrtom rade má sa článok 10 nariadenia (EÚ) č. 596/2014 vykladať v tom zmysle, že na to, aby sa zverejnenie dôvernej informácie uskutočnilo v rámci normálneho výkonu povolania novinára, musí byť striktné nevyhnutné na výkon tohto povolania a rešpektovať zásadu proporcionality?'

IV. Právny rámec

1. Ustanovenia práva Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu)

Článok 1

„Na účely tejto smernice:

1. ‚Dôverná informácia‘ je presná informácia, ktorá nebola zverejnená, priamo alebo nepriamo súvisiaca s jedným alebo viacerými emitentmi finančných nástrojov alebo s jedným alebo viacerými finančnými nástrojmi a ktorá, ak by sa uverejnila, by pravdepodobne mala významný vplyv na ceny týchto finančných nástrojov alebo na cenu súvisiacich finančných nástrojov.

...“

Smernica Komisie 2003/124/ES z 22. decembra 2003, ktorou sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokiaľ ide o vymedzenie a zverejňovanie dôverných informácií a vymedzenie manipulácie s trhom

Odôvodnenie 1

„Uvážliví investori vychádzajú pri svojich investičných rozhodnutiach z informácií, ktoré už majú k dispozícii, totiž z informácií dostupných *ex ante*. Preto otázka, či je pravdepodobné, že by uvážlivý investor pri investičnom rozhodnutí zobral do úvahy konkrétnu časť informácie, by sa mala posudzovať na základe informácie dostupnej *ex ante*. Takéto posudzovanie má brať do úvahy očakávaný dopad informácie vo svetle činnosti príslušného emitenta v jej celosti, spoľahlivosti zdroja informácií a akýchkoľvek iných trhových premenných, ktoré pravdepodobne za daných okolností ovplyvnia príslušný finančný nástroj alebo súvisiaci derivátový finančný nástroj.“

Článok 1

„Dôverné informácie

1. Na účely uplatňovania bodu 1 článku 1 smernice 2003/6/ES sa za presnú informáciu považuje informácia, ktorá naznačuje rad okolností, ktoré nastali alebo o ktorých sa môže odôvodnene predpokladať, že nastanú, alebo udalosť, ktorá nastala alebo je odôvodnené očakávať, že nastane, a ktorá je dostatočne konkrétna, aby umožnila vyvodenie záveru o možnom vplyve tohto radu okolností alebo udalosti na ceny finančných nástrojov alebo na cenu súvisiacich odvodených finančných nástrojov.

2. Na účely uplatňovania bodu 1 článku 1 smernice 2003/6/ES «informácia, pri ktorej je pravdepodobné, že ak by sa zverejnila, pravdepodobne by mala významný vplyv na ceny týchto finančných nástrojov alebo na cenu súvisiacich odvodených finančných nástrojov» je informácia, ktorú by uvážlivý investor pravdepodobne použil ako súčasť základne svojich investičných rozhodnutí.“

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu (nariadenie o zneužívaní trhu) a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES a smerníc Komisie 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (ďalej len „nariadenie MAR“)

Odôvodnenie 77

„Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len ‚charta‘). Preto by sa toto nariadenie malo vykladať a uplatňovať v súlade s týmito právami a zásadami. Najmä, ak sa v tomto nariadení odkazuje na pravidlá týkajúce sa slobody tlače a slobody prejavu v iných médiách, ako aj pravidlá alebo kódexy upravujúce žurnalistickú profesiu, tieto slobody by sa mali zohľadniť, ako je zaručené v Únii a v členských štátoch a ako sú uznané v článku 11 charty a v iných príslušných ustanoveniach.“

Článok 8 ods. 4

„4. Tento článok sa vzťahuje na akúkoľvek osobu, ktorá má dôverné informácie v dôsledku toho, že táto osoba:

- a) je členom správnych, riadiacich alebo dozorných orgánov emitenta...,
- b) má podiel na kapitále emitenta...,
- c) má prístup k informáciám v súvislosti s vykonávaním zamestnania, povolania alebo povinností alebo
- d) je zapojená do trestnej činnosti.

Tento článok sa takisto vzťahuje na akúkoľvek osobu, ktorá má dôverné informácie za iných okolností ako za okolností, ktoré sú uvedené v prvom pododseku, ak táto osoba vie alebo by mala vedieť, že ide o dôverné informácie.“
(Zvýraznené vnútroštátnym súdom)

Článok 10

„Neoprávnené zverejňovanie dôverných informácií

1. Na účely tohto nariadenia neoprávnené zverejňovanie dôverných informácií vzniká, keď osoba má dôverné informácie a ich poskytne akejkoľvek inej osobe s výnimkou prípadov, keď sa zverejnenie uskutočňuje v rámci normálneho výkonu zamestnania, povolania alebo povinností.

Tento odsek sa uplatňuje na všetky fyzické osoby alebo právnické osoby v situáciách alebo za okolností uvedených v článku 8 ods. 4.

...“ (Zvýraznené vnútroštátnym súdom)

Článok 21

„Zverejňovanie alebo šírenie informácií v médiách

Na účely článku 10, článku 12 ods. 1 písm. c) a článku 20 v prípade, že sa informácie zverejňujú alebo šíria a že sa odporúčania vypracúvajú alebo šíria na účely žurnalistiky alebo iné formy prejavu v médiách, sa takéto zverejňovanie alebo šírenie informácií posúdi s ohľadom na pravidlá týkajúce sa slobody tlače a slobody prejavu pri ostatných médiách, a na pravidlá alebo kódexy upravujúce žurnalistickú profesiu s výnimkou prípadov, keď:

- a) *dotknuté osoby alebo osoby s nimi úzko spojené priamo alebo nepriamo nadobúdajú výhody alebo zisky zo zverejnenia alebo šírenia príslušných informácií, alebo*
- b) *zverejnenie alebo šírenie sa vykonáva so zámerom zaviesť trh, pokiaľ ide o ponuku finančných nástrojov, dopyt po nich alebo ich cenu.“ (Zvýraznené vnútroštátnym súdom)*

2. Vnútroštátne ustanovenia

Všeobecné nariadenie o AMF (ďalej len „RGAMF“)

- 3 Článok 621-1 RGAMF v znení účinnom v čase skutkového stavu vo veci samej stanovoval:

„Dôverná informácia je presná informácia, ktorá nebola zverejnená, priamo alebo nepriamo súvisiaca s jedným alebo viacerými emitentmi finančných nástrojov alebo s jedným alebo viacerými finančnými nástrojmi, a ktorá, ak by sa zverejnila, by pravdepodobne mala významný vplyv na ceny týchto finančných nástrojov alebo na cenu súvisiacich finančných nástrojov.

Za presnú informáciu sa považuje informácia, ktorá naznačuje rad okolností, ktoré nastali alebo o ktorých sa môže odôvodnene predpokladať, že nastanú, alebo udalosť, ktorá nastala alebo je odôvodnené očakávať, že nastane, a ktorá je dostatočne konkrétna, aby umožnila vyvodenie záveru o možnom vplyve tohto radu okolností alebo tejto udalosti na ceny finančných nástrojov alebo na cenu súvisiacich finančných nástrojov.

Informácia, pri ktorej je pravdepodobné, že ak by sa zverejnila, pravdepodobne by mala významný vplyv na ceny týchto finančných nástrojov alebo na cenu súvisiacich odvodených finančných nástrojov, je

informácia, ktorú by uvážlivý investor pravdepodobne použil ako súčasť základne svojich investičných rozhodnutí.“

4 Týmto ustanoveniami bola vykonaná transpozícia článku 1 bodu 1 prvého pododseku smernice 2003/6 tak, ako ho spresňujú ustanovenia článku 1 ods. 1 a 2 smernice 2003/124/ES, ktoré prevzal článok 7 ods. 1 písm. a) a článok 7 ods. 2 a 4 nariadenia MAR.

5 Článok 622-1 RGAMF v znení účinnom v čase skutkového stavu vo veci samej stanovoval:

„Akákoľvek osoba uvedená v článku 622-2 je povinná zdržať sa použitia dôvernej informácie, ktorou disponuje... Je tiež povinná zdržať sa... poskytnutia tejto informácie akejkoľvek inej osobe mimo rámca normálneho výkonu svojho zamestnania, svojho povolania alebo svojich povinností alebo na iné účely, ako sú tie, na ktoré jej bola poskytnutá...“

6 Týmto článkom bola zabezpečená transpozícia ustanovení článku 2 ods. 1 prvého pododseku smernice 2003/6, ktoré sú teraz v podstate uvedené v článku 10 ods. 1 nariadenia MAR.

7 Článok 622-2 RGAMF v znení účinnom v čase skutkového stavu vo veci samej stanovoval:

„Zdržovacie povinnosti stanovené v článku 622-1 sa uplatňujú na akúkoľvek osobu, ktorá disponuje dôvernou informáciou v dôsledku toho, že:

- 1. je členom správnych, riadiacich alebo dozorných orgánov emitenta,*
- 2. má podiel na kapitále emitenta,*
- 3. má prístup k informáciám z dôvodu svojho zamestnania, povolania alebo svojich funkcií, ako aj svojej účasti na príprave a výkone finančnej operácie,*
- 4. jej činnosť môže byť kvalifikovaná ako zločin alebo prečin.*

Tieto zdržovacie povinnosti sa tiež uplatňujú na akúkoľvek inú osobu, ktorá má dôvernú informáciu, a ktorá vie alebo by mala vedieť, že ide o dôvernú informáciu.“

8 Týmto článkom bola zabezpečená transpozícia ustanovení článku 2 ods. 1 a článku 4 smernice 2003/6, ktoré sú teraz v podstate uvedené v článku 8 ods. 4 nariadenia MAR.

V. Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 9 Pán A, v súčasnosti na dôchodku, pracoval mnoho rokov ako novinár vo viacerých britských denníkoch, najskôr vo „Financial Times“ (devätnásť rokov), potom v „Times“ (dva roky) a nakoniec v „Daily Mail“ (dvadsaťsedem rokov). V rámci svojej činnosti v „Daily Mail“, kde pravidelne písal články s názvom „Správa o trhu“, spočívajúce v sprostredkovaní nepotvrdených informácií z trhu, bol autorom dvoch článkov týkajúcich sa cenných papierov prijatých na obchodovanie v segmente A na Euronext. Tieto dva články boli uverejnené na webovej stránke „Daily Mail“ nazývanej „Mail Online“.
- 10 Prvý článok uverejnený na „Mail Online“ večer 8. júna 2011 mal názov „Správa o trhu: akcie Hermès sú opäť v móde“. Tento článok pripúšťal možnú ponuku spoločnosti LVMH na akcie Hermès za cenu 350 eur za akciu, to znamená s prémieou 86 % v porovnaní s cenou na záver obchodného dňa. Deň po tomto zverejnení cena akcií stúpala pri otvorení obchodovania a následne stúpala počas obchodovania.
- 11 Druhý článok uverejnený na „Mail Online“ večer 12. júna 2012 mal názov „Správa o trhu: fámy o rope podnecujú trh“. Tento článok uvádzal, že akcie spoločnosti Maurel & Prom môžu byť čoskoro predmetom ponuky za cenu približne 19 eur za akciu, to znamená s prémieou 80 % v porovnaní s poslednou cenou. Deň po tomto zverejnení cena akcií stúpala pri otvorení obchodovania a následne stúpala počas obchodovania. Dňa 14. júna 2012 Maurel & Prom túto fámu poprela.
- 12 Zistilo sa, že krátko pred zverejnením týchto dvoch článkov v „Mail Online“ boli vykonané príkazy na kúpu akcií Hermès a Maurel & Prom.
- 13 Keďže sa objavila podobnosť medzi týmito operáciami a príkazmi vykonanými na trhu akcií Arkéma krátko pred zverejnením článku prinášajúceho trhové fámy o spoločnosti Arkéma na internetovom blogu britského denníka „The Financial Times“, generálny tajomník AMF rozhodol rozšíriť vyšetrowanie, ktoré začal 1. júna 2012 pokiaľ ide o akciový trh a finančné informácie o spoločnosti Arkéma, a to 15. novembra 2013 aj na akciový trh a finančné informácie o spoločnosti Maurel & Prom a 21. januára 2014 na akciový trh a finančné informácie o spoločnosti Hermès.
- 14 Z vykonaných vyšetrowaní vyplynulo, že viacerí britskí občania, vrátane pánov B, E, F, G a H, uskutočnili z britského územia nákupné operácie krátko pred zverejnením vyššie uvedených článkov na „Mail Online“ a po ich zverejnení svoje pozície uzatvorili.
- 15 V tejto súvislosti AMF na účely vyšetrowania viackrát požiadal o pomoc svojho britského partnera, „Financial Conduct Authority“ (ďalej len „FCA“) odvolávajúc sa jednak na ustanovenia o medzinárodnej spolupráci podľa článku 16 smernice 2003/6 a jednak na viaceré mnohostranné dohody („Mnohostranné memorandum

o porozumení“, ďalej len „MMoU“) vo veciach spolupráce, výmeny informácií a regulácie, ktorých sú AMF a FCA signatármi.

- 16 FCA najmä sprístupnil telefónne záznamy pána A, pričom pre obdobie od 4. júla 2007 do 14. júna 2013 vyznačil všetku jeho prichádzajúcu a odchádzajúcu komunikáciu (ďalej len „sporný záznam“). AMF založil sporný záznam do spisu.
- 17 Dňa 23. februára 2016 zaslalo oddelenie AMF pre vyšetrovanie a kontrolu pánom B, C, H, E, F a G, ako aj pánovi A, listy, ktorými ich informovalo jednak o skutočnostiach, ktoré im môžu byť vytýkané vzhľadom na zistenia vyšetrovateľov, a jednak o možnosti predložiť v stanovenej lehote pripomienky. Všetci adresáti týchto listov zaslali pripomienky, vrátane pána A, a to listom doručeným 3. mája 2016.
- 18 Správa o vyšetrovaní bola predložená 5. júla 2016. V nadväznosti na túto správu sa špecializovaná komisia kolégia AMF rozhodla 19. júla 2016 oznámiť výhrady všetkým dotknutým osobám, najmä pánovi A.
- 19 V oznámení o výhradách, ktoré bolo pánovi A zaslané listom zo 7. decembra 2016, mu boli vytknuté štyri nesplnenia povinnosti spočívajúce v tom, že poskytol pánom C a B dôverné informácie o pripravovanom zverejnení dvoch článkov uvádzajúcich nepotvrdené informácie o predložení verejných ponúk na akcie spoločností Hermès a Maurel & Prom na „Mail Online“, pričom porušil články 622-1 a 622-2 RGAMF.
- 20 Oznámenie o výhradách bolo tiež doručené pánom C a B. Pokiaľ ide o pána C, bolo mu vytýkané, že poskytol tieto informácie pánovi F, ktorému sa tiež vytýkalo, že tieto informácie použil pri vykonaní operácií, pokiaľ ide o finančné zmluvy spojené s akciami spoločností Hermès a Maurel & Prom. Pokiaľ ide o pána B, jemu sa najmä vytýkalo, že on sám tieto informácie použil.
- 21 Pán A v odpovedi na oznámenie o výhradách, ktoré mu bolo zaslané, podal písomné pripomienky 3. júla 2017.
- 22 Spravodajca určený predsedom sankčného výboru predložil svoju správu 21. júna 2018 po tom, ako predvolal dotknuté osoby na výsluch a niektoré z nich vypočul, a to 23. februára 2018 najmä pána A, ktorý v nadväznosti na správu nepodal pripomienky.
- 23 Dotknuté osoby boli predvolané na zasadanie sankčného výboru, ktoré sa konalo 14. septembra 2018.
- 24 Rozhodnutím č. 11 z 24. októbra 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) sankčný výbor dospel k záveru, že informácia týkajúca sa pripravovaného zverejnenia novinového článku sprostredkovávajúceho nepotvrdené informácie z trhu je spôsobilá byť dôvernou informáciou, a že dotknuté informácie spĺňali podmienky na ich kvalifikáciu ako dôvernej informácie. Následne dospel k záveru, že pán A poskytol dôvernú informáciu týkajúcu sa akcií spoločnosti

Hermès pánom C a B a dôvernú informáciu týkajúcu sa akcií spoločnosti Maurel & Prom výlučne pánovi C, pričom mu uložil peňažnú sankciu vo výške 40 000 eur.

- 25 Pokiaľ ide o ostatné dotknuté osoby, sankčný výbor dospel k záveru, že časť nesplnení povinností, ktoré im boli vytknuté, bola preukázaná a uložil im peňažné sankcie od 20 000 do 150 000 eur.
- 26 Jediný pán A sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal. Navrhuje určiť *in limine litis*, že v rámci vyšetrovania došlo k nezrovnalostiam, a v dôsledku toho zrušiť napadnuté rozhodnutie. Subsidiárne navrhuje toto rozhodnutie zmeniť v rozsahu, v akom vylúčilo uplatnenie článku 21 nariadenia č. 596/2014, alebo ho zmeniť v rozsahu, v akom konštatuje, že jemu vytýkané nesplnenia povinností boli preukázané, a v dôsledku toho ho zbaviť zodpovednosti, a určiť, že nie je dôvod, aby mu bola uložená sankcia. Ďalej subsidiárne navrhuje zníženie výšky uloženej sankcie. AMF rozhodol o zamietnutí odvolania.

VI. Skutočnosti, o ktorých rozhodoval vnútroštátny súd

A. Žalobné dôvody založené na nezrovnalosti konania

- 27 Pán A uvádza viaceré žalobné dôvody založené na nezrovnalosti konania, ktoré podľa neho spôsobujú neplatnosť napadnutého rozhodnutia. Poukazuje na porušenie ochrany žurnalistických zdrojov, nezrovnalosť niektorých výsluchov a nezrovnalosť pri oznámení výhrad.
- 28 Vnútroštátny súd zamietol všetky tieto žalobné dôvody.
- 29 Pokiaľ ide o žalobný dôvod založený na porušení dôvernosti žurnalistických zdrojov v dôsledku založenia spornej zložky do spisu (pozri bod 16), Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) konštatuje, že založenie tejto zložky do spisu je skutočne protiprávne. Domnieva sa, že nezodpovedá naliehavej požiadavke verejného záujmu najmä z dôvodu, že zásah do dôvernosti žurnalistických zdrojov, tak ako je chránená článkom 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“), zašiel ďalej, ako bolo nevyhnutné vzhľadom na rozsah tejto zložky.
- 30 Domnieva sa však, že táto nezrovnalosť nemá vplyv na celé vyšetrovanie a sankčné konanie a následne na napadnuté rozhodnutie. Z chronológie vyšetrovania totiž vyplýva, že žiadosť o poskytnutie údajov o spojení pána B a pána C sa nezakladá na použití spornej zložky, ale vyplýva z iných skutočností zhromaždených vyšetrovateľmi, z ktorých niektoré mali k dispozícii dokonca ešte pred získaním spornej zložky, a ktoré mohol sankčný výbor oprávnené použiť. Tento žalobný dôvod na zrušenie preto zamietajú.
- 31 Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) tiež zamietajú žalobné dôvody, ktoré pán A vyvodzuje na jednej strane zo svojej neprítomnosti na výsluchu a na druhej

strane z nezrovnalosti výsluchov ostatných dotknutých osôb v priebehu fázy pred obdobím vyšetrovania, ktoré predchádza sankčnému konaniu začínajúcemu oznámením o výhradách. Domnieva sa, že dotazník, ktorý bol pánovi A predložený prostredníctvom FCA, a použitie poskytnutých odpovedí neporušili zásadu spravodlivého vyšetrovania a práva na obranu. Domnieva sa tiež, že ani výsluchy ostatných dotknutých osôb nevedli k porušeniu zásady spravodlivého vyšetrovania.

- 32 Pokiaľ ide o žalobný dôvod založený na nezrovnalosti oznámenia o výhradách, pán A tvrdí, že oznámenie o výhradách, ktoré mu bolo doručené 7. decembra 2016, malo odkazovať na článok 21 nariadenia MAR, ktoré sa začalo uplatňovať od 3. júla 2016, a nie na článok 622-1 RGAMF, ktorý sa uplatňoval v čase skutkových okolností vo veci samej, avšak v septembri 2016 bol zrušený v nadväznosti na nadobudnutie účinnosti nariadenia MAR. Pán A tvrdí, že článok 21 nariadenia MAR založil pre novinárov priaznivejší režim, pokiaľ ide o zverejňovanie dôverných informácií, keďže naplnenie znakov tohto nesplnenia povinnosti vyžaduje splnenie ďalších dodatočných podmienok, čo odôvodňuje jeho retroaktívne uplatnenie „*in mitius*“. Keďže tieto okolnosti nevyhnutné na naplnenie znakov vytýkaného nesplnenia povinnosti nie sú v oznámení o výhradách uvedené, tvrdí, že toto oznámenie je nezákonné a že uvedená nezrovnalosť spôsobuje neplatnosť sankčného konania a následne napadnutého rozhodnutia.
- 33 AMF nespochybňuje retroaktívne uplatnenie „*in mitius*“ článku 21 nariadenia MAR, ale pripomína, že na základe článku 6 EDLP, ako ho vykladá Európsky súd pre ľudské práva, stačí, ak je dotknutá osoba podrobne informovaná o povahe a dôvodoch obvinenia, ktoré je proti nej vznesené, teda o skutkových zisteniach, ktoré sú jej vytýkané, a ich právnej kvalifikácii.
- 34 Cour d'appel de Paris (Odvolačí súd Paríž) rozhodol, že napriek neexistencii odkazu na článok 21 nariadenia MAR, ktoré sa uplatňuje retroaktívne, bolo oznámenie o výhradách doručené pánovi A dostatočne podrobné na účely jeho obrany. Tento žalobný dôvod preto tiež zamieta.

B. Žalobné dôvody založené na skutkových zisteniach vytýkaných pánovi A

- 35 Pán A tvrdí, že nebol oprávnený rozhodnúť o zverejnení svojich správ o trhu a že teda nemal informáciu, ktorej poskytnutie sa mu vytýka. Cour d'appel de Paris (Odvolačí súd Paríž) zastáva názor, že existuje súbor závažných, presných a súhlasných dôkazov, ktoré jednoznačne preukazujú, že pán A mal informácie o pripravovanom zverejnení svojej správy z 8. júna 2011 o trhu týkajúcej sa spoločnosti Hermès na „*Mail Online*“ najneskôr o 15.06 hod., a správy z 12. júna 2012 týkajúcej sa spoločnosti Maurel & Prom najneskôr o 15.36 hod.
- 36 Pokiaľ ide o poskytnutie dotknutých informácií o pripravovanom online zverejnení správ o trhu týkajúcich sa jednak spoločnosti Hermès, a jednak

spoločnosti Maurel & Prom, Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) konštatuje:

- že existuje súbor závažných, presných a súhlasných dôkazov, ktoré jednoznačne preukazujú, že pán A poskytol pánovi B 8. júna 2011 v poobedňajších hodinách informáciu o pripravovanom online zverejnení svojej správy o trhu týkajúcej sa spoločnosti Hermès,
- že uvedené dôkazy nestačia na jednoznačné preukázanie, že 8. júna 2011, pán A poskytol pánovi C informáciu o pripravovanom online zverejnení svojej správy o trhu týkajúcej sa spoločnosti Hermès,
- že existuje súbor závažných, presných a súhlasných dôkazov, ktoré jednoznačne preukazujú, že pán A poskytol pánovi C 12. júna 2012 informáciu o pripravovanom online zverejnení svojej správy o trhu týkajúcej sa spoločnosti Maurel & Prom.

VII. O potrebe predložiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky

A. O pojme dôverná informácia

1. Hlavné tvrdenia účastníkov konania

- 37 **Pán A** spochybňuje kvalifikáciu takej informácie, ktorá sa týka pripravovaného zverejnenia novinového článku sprostredkovávajúceho nepotvrdené informácie z trhu, ako dôvernej informácie.
- 38 Po prvé tvrdí, že táto kvalifikácia je nezlučiteľná s pojmom sekundárny držiteľ dôverných informácií v zmysle článku 622-2 druhého odseku RGAMF, pretože nebolo preukázané, že páni B a C, kvalifikovaní v napadnutom rozhodnutí ako sekundárni držitelia dôverných informácií, by mali akúkoľvek spojitosť s emitentom dotknutých cenných papierov alebo s tlačovým orgánom, ktorý zabezpečil zverejnenie týchto článkov, a teda vedeli alebo by mali vedieť, že dotknutá informácia predstavuje dôvernú informáciu.
- 39 Po druhé sa domnieva, že táto kvalifikácia je nezlučiteľná s povahou povolania novinára so zameraním na finančný sektor. V tejto súvislosti pripomína, že základom činnosti novinára so zameraním na finančný sektor je zhromažďovať nepotvrdené informácie z trhu na účely identifikácie potenciálnych aktuálnych tém a diskutovať o nich tak so zdrojmi, ako aj s rôznymi osobami v redakčnom tíme s cieľom napísať článok. Domnieva sa, že sporná kvalifikácia vedie k záveru, že akýkoľvek novinár so zameraním na finančný sektor už iba z dôvodu, že jeho poslaním je zverejňovať články týkajúce sa trhov, systematicky vytvára dôverné informácie, bez ohľadu na neexistenciu akejkoľvek spojitosti s dotknutým emitentom, čo podľa neho vedie k transformácii finančnej tlače na „*producenta dôverných informácií*“ a redakcie na „*kruhy zasvätených*“. Uvádza, že táto

kvalifikácia vedie k tomu, že činnosť novinárov so zameraním na finančný sektor je postavená na úroveň činnosti odborníkov, ktorí vo veľkej miere prichádzajú do styku s dôvernými informáciami (emitenti, finanční analytici, spoločnosti spravujúce portfóliá, poskytovatelia služieb vykonávajúci prieskumy trhu, atď.) a ktorí sú z tohto dôvodu regulovaní AMF a podliehajú prísny povinnostiam v oblasti zisťovania a riadenia obehu dôverných informácií (interne aj externe).

- 40 Po tretie pán A tvrdí, že zverejnenie nemôže predstavovať dôvernú informáciu, ak jeho obsah neobsahuje žiadnu informáciu takej povahy. Domnieva sa, že v prejednávanej veci obsah dotknutých článkov nezodpovedá požiadavke presnej povahy informácie, pretože tieto články sa obmedzujú iba na konštatovanie nepotvrdených informácií z trhu. V tejto súvislosti pripomína, že sa všeobecne uznáva, že nepotvrdená informácia nemôže predstavovať dôvernú informáciu, pretože je nepresná, pokiaľ ide o jej pôvod, pričom táto nepresnosť vyvoláva pochybnosť o jej autenticite, hoci zverejnenie takejto informácie môže trh zaujímať a mať vplyv na cenu cenných papierov emitenta.
- 41 Po štvrté a pre úplnosť pán A tvrdí, že v prejednávanej veci, bez ohľadu na obsah dotknutých článkov, nebola informácia o ich pripravovanom zverejnení ani presná, keďže chýbala predstava o tom, čo sa bude zverejňovať, ani spôsobilá mať vplyv na cenu dotknutých cenných papierov, keďže neexistujú dôkazy umožňujúce preukázať jeho všeobecnú známosť ako novinára so zameraním na finančný sektor, najmä v odvetviach, ktorých sa dotknuté cenné papiere týkajú (luxusný tovar a ropa), a ani všeobecnú známosť „Mail Online“, pretože tento tlačový orgán nemá rovnakú autoritu ako „Financial Times“.
- 42 **AMF** tvrdí, že „*článok 621-1 [RGAMF] nestanovuje žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o povahu, obsah alebo pôvod informácií, ktoré môžu byť kvalifikované ako dôverné, pričom v súvislosti s nimi nevyžaduje, aby pochádzali od emitenta, ale iba aby s ním priamo alebo nepriamo súviseli, a boli presné, neverejné a mohli mať významný vplyv na cenu dotknutých finančných nástrojov*“.
- 43 Okrem toho sa domnieva, že v prejednávanej veci bolo pravdepodobné, že od poobedňajších hodín dôjde k pripravovanému zverejneniu článkov pána A na „Mail Online“ (zverejnenie večer), takže informácia týkajúca sa tohto zverejnenia, ktorého obsah bol navyše dostatočne presný (z dôvodu uvedenia ceny možných ponúk na kúpu) na to, aby z neho bolo možné vyvodiť záver o možnom vplyve tohto zverejnenia na ceny dotknutých cenných papierov, nadobudla presnú povahu od poobedňajších hodín v okamihu poskytnutia tejto informácie.
- 44 Nakoniec uvádza, že v prejednávanej veci skoršie zverejnenie článkov informujúcich o zamýšľaných operáciách týkajúcich sa akcií spoločností Hermès a Maurel & Prom v iných novinách neposkytlo verejnosti informáciu, podľa ktorej „Mail Online“ čoskoro zverejnení správy o trhu podpísané pánom A informujúce o existencii nepotvrdených informácií o ponuke na tieto akcie a za určitú cenu, ale potvrdilo dôveryhodnosť týchto správ o trhu, ktorá vyplývala už zo všeobecnej známosti pána A ako novinára so zameraním na finančný sektor, a teda uvážlivý

investor mohol využiť informáciu o ich pripravovanom zverejnení predpokladajúc, že tieto informácie sa potvrdia alebo prinajmenšom že cena dotknutých akcií sa po zverejnení uvedených článkov upraví smerom nahor.

2. *Odôvodnenie návrhu, pokiaľ ide o pojem dôverná informácia*

- 45 V prejednávanej veci má vnútroštátny súd určiť, či informácia o pripravovanom zverejnení novinového článku sprostredkovávajúceho nepotvrdené informácie z trhu môže predstavovať dôvernú informáciu v zmysle článku 621-1 RGAMF. Tieto ustanovenia RGAMF boli zrušené v nadväznosti na nadobudnutie účinnosti nariadenia MAR.
- 46 Keďže tento článok zabezpečoval transpozíciu článku 1 bodu 1 prvého pododseku smernice 2003/6 spresneného článkom 1 ods. 1 a 2 smernice 2003/124, treba ho vykladať v súlade s uvedenými ustanoveniami týchto smerníc.
- 47 V dvoch rozsudkoch z 28. júna 2012, *Geltl* (C-19/11, EU:C:2012:397, bod 25), a z 11. marca 2015, *Lafonta* (C-628/13, EU:C:2015:162, bod 24), Súdny dvor pripomenul, že definícia pojmu dôverná informácia vyplývajúca z článku 1 bodu 1 prvého pododseku smernice 2003/6 obsahuje štyri podstatné náležitosti, ktoré sa uplatňujú kumulatívne:
- po prvé ide o presnú informáciu,
 - po druhé táto informácia nebola zverejnená,
 - po tretie daná informácia sa týka priamo alebo nepriamo jedného alebo viacerých finančných nástrojov alebo ich emitentov,
 - po štvrté, ak by sa uverejnila, mala by táto informácia pravdepodobne významný vplyv na ceny týchto finančných nástrojov alebo na cenu súvisiacich finančných nástrojov.
- 48 V prejednávanej veci je nesporné, že dotknuté informácie spĺňajú druhú náležitosť. Pripravované zverejnenie článkov pána A o nepotvrdených informáciách týkajúcich sa spoločností Hermès a Maurel & Prom nebolo v skutočnosti oznámené skôr, ako sa zrealizovalo. Takisto trh sa oboznámil s obsahom týchto článkov až v okamihu ich zverejnenia, pričom treba zdôrazniť, že skoršie zverejnenie viacerých článkov neposkytlo verejnosti informáciu, podľa ktorej „*Mail Online*“ čoskoro zverejnení, a to 8. júna 2011 a 12. júna 2012, dva články pána A informujúce jednak o existencii nepotvrdených informácií o ponuke LVMH na akcie spoločnosti Hermès za cenu 350 eur a jednak o existencii nepotvrdených informácií o ponuke na akcie spoločnosti Maurel & Prom za cenu 19 eur.
- 49 Takisto je ustálené, že dotknuté informácie spĺňajú tretiu náležitosť. Tieto informácie sa totiž týkajú pripravovaného zverejnenia novinového článku, ktorý

sprostredkováva nepotvrdené informácie z trhu o operácii týkajúcej sa spoločností Hermès a Maurel & Prom. Tieto informácie teda priamo alebo nepriamo súvisia s jedným alebo viacerými emitentmi finančných nástrojov.

- 50 Pokiaľ ide o štvrtú náležitosť, článok 1 ods. 2 smernice 2003/124 ju definuje ako „informáci[u], ktorú by uvážlivý investor pravdepodobne použil ako súčasť základne svojich investičných rozhodnutí“.
- 51 Vnútroštátny súd, ktorý cituje odôvodnenie 1 tejto smernice, pripomína, že Súdny dvor vo svojom rozsudku z 23. decembra 2009, Spector Photo Group a Van Raemdonck (C-45/08, EU:C:2009:806, bod 69), spresnil, že „v súlade s účelom smernice 2003/6 sa schopnosť významným spôsobom ovplyvniť ceny má posúdiť a priori na základe obsahu dotknutej informácie a súvislosti, v ktorých existuje“ a že „na určenie toho, či je informácia dôverná, preto netreba skúmať, či jej zverejnenie skutočne významne ovplyvnilo cenu finančných nástrojov, ktorých sa týka“. V návrhoch vo veci, ktorá viedla k vydaniu tohto rozsudku (Spector Photo Group a Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:534, body 96 a 97), generálna advokátka Kokott dospela k záveru, že ak teda ide „a priori o stanovenie toho, či by informácia mohla mať vplyv na cenu“, potom „dôležitosť zmeny cien po zverejnení... informácie môže byť dôkazom významnosti a potenciálu tejto informácie“.
- 52 V prejednávacom prípade dotknuté informácie o pripravovanom zverejnení článkov pána A sprostredkovávajúcich nepotvrdené informácie o ponukách na akcie spoločností Hermès a Maurel & Prom za cenu výrazne vyššiu, ako bola cena na záver obchodného dňa, boli pokračovaním nedávneho zverejnenia novinových článkov, najmä vo „*Financial Times*“, ktoré naznačovali buď možné navýšenie podielu LVMH na základnom imaní spoločnosti Hermès, alebo možnú prípravu prevzatia spoločnosti Maurel & Prom.
- 53 V tomto kontexte môžu byť dotknuté informácie použité uvážlivým investorom ako súčasť základne jeho investičných rozhodnutí o akciách spoločností Hermès a Maurel & Prom.
- 54 Treba tiež skonštatovať, že tieto akcie zaznamenali po zverejnení článkov pána A výraznú zmenu ceny. Táto okolnosť „*ex post*“ potvrdzuje, že dotknuté informácie spĺňajú „*ex ante*“ štvrtú podstatnú náležitosť dôvernej informácie.
- 55 Ďalej treba určiť, či tieto informácie môžu spĺňať prvú náležitosť týkajúcu sa presnej povahy informácie.
- 56 V tejto súvislosti z článku 1 ods. 1 smernice 2003/124 vyplýva, že za presnú informáciu sa považuje informácia, ktorá spĺňa dve nasledujúce kumulatívne podmienky:
- na jednej strane táto informácia musí „naznač[ovať] rad okolností, ktoré nastali alebo o ktorých sa môže odôvodnene predpokladať, že

nastanú, alebo udalosť, ktorá nastala alebo je odôvodnené očakávať, že nastane“,

- na druhej strane táto informácia musí byť *„dostatočne konkrétna, aby umožnila vyvodenie záveru o možnom vplyve tohto radu okolností alebo udalosti na ceny finančných nástrojov alebo na cenu súvisiacich odvodených finančných nástrojov“.*
- 57 V prejednávanej veci sa dotknuté informácie týkajú jednak pripravovaného zverejnenia (8. júna 2011) článku pána A sprostredkovávajúceho nepotvrdené informácie o akciách spoločnosti Hermès v „Mail Online“ a jednak pripravovaného zverejnenia (12. júna 2012) článku toho istého novinára sprostredkovávajúceho nepotvrdené informácie o akciách spoločnosti Maurel & Prom na rovnakej internetovej stránke.
- 58 Keďže tieto informácie spomínajú okolnosť – pripravované zverejnenie novinového článku – o ktorej sa možno odôvodnene domnievať, že nastane, spĺňajú prvú podmienku požadovanú článkom 1 ods. 1 smernice 2003/124 na to, aby mohli byť kvalifikované ako presné.
- 59 Naproti tomu vyvstáva otázka, či spĺňajú druhú podmienku.
- 60 Odpoveď na túto otázku vyžaduje určenie, či na to, aby informácia týkajúca sa budúceho zverejnenia novinového článku bola dostatočne presná v zmysle článku 1 ods. 1 smernice 2003/124, musí byť aj obsah samotného článku dostatočne presný v zmysle toho istého ustanovenia.
- 61 Súdny dvor v rozsudku z 11. marca 2015, Lafonta (C-628/13, EU:C:2015:162, už citovaný, bod 31), spresnil význam a rozsah tejto druhej podmienky, keď stanovil, že z článku 1 ods. 1 smernice 2003/124 vyplýva, že *„informácia je dostatočne konkrétna alebo špecifická na to, aby mohla byť základom pre posúdenie, či všetky okolnosti alebo udalosti, ktoré sú predmetom tejto informácie, môžu mať vplyv na ceny finančných nástrojov, na ktoré sa vzťahuje“*, takže tento článok *„vylučuje z pojmu ‚dôverná informácia‘ iba vágne alebo všeobecné informácie, ktoré neumožňujú vyvodenie záveru o ich možnom vplyve na ceny dotknutých finančných nástrojov“.*
- 62 Zdá sa však, že nepotvrdené informácie vo svojej podstate možno zaradiť do kategórie *„vágn[ych] alebo všeobecn[ých] informáci[i], ktoré neumožňujú vyvodenie záveru o ich možnom vplyve na ceny dotknutých finančných nástrojov“.*
- 63 Vo svojich návrhoch vo veci Geltl (C-19/11, EU:C:2012:153) generálny advokát Mengozzi okrem iného tvrdil, že *„informácia... nie je presná, pokiaľ sa udalosť musí na základe racionálneho uváženia, ak chýba nevyhnutný prvok odôvodneného očakávania, považovať za nemožnú alebo nepravdepodobnú napríklad preto, že táto informácia nie je potvrdená alebo je taká neurčitá, že neumožňuje vyvodiť záver o možnom vplyve na pohyb cien dotknutých finančných*

nástrojov alebo cien súvisiacich odvodených finančných nástrojov“ [zvýraznené Cour d’appel de Paris (Odvolací súd Paríž)].

- 64 Vystáva preto otázka, či skutočnosť, že novinový článok, ktorého pripravované zverejnenie predstavuje dotknutú informáciu, spočívajúci v sprostredkovaní nepotvrdených informácií z trhu, zo svojej podstaty vylučuje, aby takáto informácia mohla byť dôvernou informáciou alebo, naopak, či v závislosti od okolností je možné takúto kvalifikáciu zvažovať.
- 65 Vzhľadom na osobitosti tohto prípadu sa vnútroštátny súd v tejto súvislosti pýta, či skutočnosť, že novinový článok sprostredkujúci nepotvrdené informácie z trhu uvádza cenu možnej ponuky na kúpu, má vplyv na posúdenie presnej povahy dotknutej informácie.
- 66 Tiež sa pýta, či všeobecná známosť novinára, ktorý sa pod článok podpísal, alebo všeobecná známosť tlačového orgánu, ktorý zabezpečil zverejnenie tohto článku, môžu ovplyvniť odpoveď na túto otázku.
- 67 Napokon, keďže akcie spoločností Hermès a Maurel & Prom zaznamenali po zverejnení článkov pána A výraznú zmenu ceny, vnútroštátny súd sa pýta, či v prípade, ak sa zistí, že novinový článok, ktorý sprostredkúva nepotvrdené informácie z trhu, mal „*ex post*“ skutočne významný vplyv na cenu cenného papiera, ktorý je predmetom týchto nepotvrdených informácií, mala by sa táto skutočnosť zohľadniť pri posúdení, či informácia týkajúca sa pripravovaného zverejnenia článku spĺňa požiadavku presnosti.
- 68 Keďže Súdny dvor nemal príležitosť vyjadriť sa k týmto otázkam, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie sporu, je vhodné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúceho sa výkladu článku 1 ods. 1 prvého pododseku smernice 2003/6, a článku 1 ods. 1 smernice 2003/124 podľa znenia uvedeného vo výroku tohto rozsudku.

B. O vzájomnom vzťahu a výklade článkov 10 a 21 nariadenia MAR

- 69 Úvahy, ktoré nasledujú, sú predložené iba pre prípad, ak by Súdny dvor odpovedal na vyššie uvedené otázky tak, že taká informácia, akou je informácia vo veci samej, môže splniť požiadavku presnosti.

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 70 **Pán A** spochybňuje analýzu, o ktorú sa opieral sankčný výbor s cieľom vylúčiť uplatnenie článku 21 nariadenia MAR a podľa ktorej, ak by aj diskusia medzi pánom A na jednej strane a páni C a B na druhej strane, ktorí sú identifikovaní ako jeho zdroje, vo veci nepotvrdených informácií o predložení ponuky na určitú cenu, mala za jediný cieľ poskytnutie tejto nepotvrdennej informácie verejnosti, a teda bola „*na účely žurnalistiky*“ v zmysle tohto článku, neplatí to, pokiaľ sa

dôverná informácia o budúcom zverejnení správy o trhu obsahujúcej nepotvrdené informácie v „*Mail Online*“ poskytne výlučne týmto zdrojom, a nie verejnosti.

- 71 Na podporu uplatnenia článku 21 nariadenia MAR vo svoj prospech pán A poukazuje v prvom rade na judikatúru Súdneho dvora vykladajúcu článok 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355), podľa ktorej treba pojem spracovanie osobných údajov „*výlučne na žurnalistické účely*“ v zmysle tohto článku vykladať široko (rozsudky zo 16. decembra 2008, *Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, body 56 a 61, a zo 14. februára 2019, *Buivids*, C-345/17, EU:C:2019:122, body 51 a 53). Tvrdí, že telefonické rozhovory, počas ktorých informoval svoje zdroje o pripravovanom zverejnení svojich článkov, sa uskutočnili v rámci jeho novinárskej činnosti.
- 72 V druhom rade pán A tvrdí, že AMF zúžením možnosti uplatnenia článku 21 nariadenia MAR na jedinú situáciu, keď je dotknutá informácia určená na to, aby bola zverejnená, nielenže popiera základnú úlohu zdrojov pri výkone novinárskej činnosti, ale všeobecnejšie zužuje funkciu novinára na jeho zverejnené články a opomína množstvo predbežných krokov potrebných na ich zverejnenie (identifikácia tém, krížová kontrola, dokumentácia, písanie, atď.) bez ohľadu na to, či tento článok nakoniec bude zverejnený alebo nie.
- 73 V treťom rade tvrdí, že výklad článku 21 nariadenia MAR uvedený v napadnutom rozhodnutí popiera existenciu priaznivejšieho režimu odchyľne priznaného novinárom tým, že sa obmedzuje na uplatnenie všeobecného režimu stanoveného v článku 10 tohto nariadenia. Vysvetľuje, že tento článok 10 stanovuje všeobecnú zásadu oprávnenosti zverejnenia dôvernej informácie, pokiaľ toto nastane „*v rámci normálneho výkonu zamestnania, povolania alebo povinností*“, a že táto podmienka bola prísne vyložená Súdny dvorom tak, že zahŕňa nielen existenciu úzkeho spojenia medzi zverejnením a výkonom povolania alebo povinností, ale tiež nevyhnutnú a proporcionálnu povahu prvého voči druhému (rozsudok z 22. novembra 2005, *Grøngaard a Bang*, C-384/02, EU:C:2005:708, body 31 a 34). Z tejto judikatúry vyvodzuje, že v prejednávanom prípade výklad článku 21 nariadenia MAR uvedený v napadnutom rozhodnutí v rozsahu, v akom zahŕňa posúdenie, či dotknutá komunikácia bola nevyhnutná na informovanie verejnosti novinárom, znamená uplatnenie všeobecného režimu namiesto špecifického odchyľneho režimu, ktorý sa uplatňuje na novinárov.
- 74 Pán A ďalej pripomína, že je nesporné, že ani on ani žiadna osoba s ním úzko spojená nezískali najmenší prospech z údajného poskytnutia informácií a nemožno mu vytýkať žiaden zámer oklamať trh, pokiaľ ide o ponuku, dopyt alebo cenu dotknutých cenných papierov. Vyvodzuje z toho záver, že na spornú situáciu sa nevzťahujú výnimky zo špecifického režimu uplatňovaného na novinárov uvedené v článku 21 nariadenia MAR.

- 75 Okrem iného pripomína, že tento špecifický režim predpokladá, že dotknuté nesplnenia povinností budú analyzované vo svetle pravidiel a záruk vyplývajúcich zo slobody tlače a anglického práva, ktoré sa na novinárov uplatňujú. Tvrdí, že mu nemožno pripísať žiadne porušenie pravidiel upravujúcich povolanie novinára, keďže článok 13 kódexu správania Independent Press Standards Organization¹ (ktorý je nezávislým regulátorom tlače v Spojenom kráľovstve, ku ktorému bol pridružený „Daily Mail“ v čase skutkových okolností vo veci samej, ďalej len „IPSO“), na ktorý sa odvoláva AMF, sa obmedzuje na to, že novinárovi zakazuje poskytovať získané finančné informácie pred ich zverejnením, ale nie výber predmetu článku, ktorý z definície nepredstavuje informáciu získanú od tretej osoby, ale pochádza od novinára, pričom pán A z tohto vyvodzuje záver, že ho treba zbaviť zodpovednosti.
- 76 **AMF** v odpovedi tvrdí, že zbieranie informácií pánom A, ktoré mali k dispozícii jeho zdroje (páni C a B), nevyžadovalo, aby im potvrdil, že bude vo svojich článkoch uvádzať dotknuté nepotvrdené informácie. Poskytnutie tejto informácie jeho zdrojom, teda tretím osobám a nie verejnosti, hoci k nemu došlo v rámci výkonu jeho novinárskej činnosti, sa preto neuskutočnilo na „účely žurnalistiky“ v zmysle článku 21 nariadenia MAR, takže sa na prejednávajúcu vec neuplatňuje.
- 77 Subsidiárne, ak by sa poskytnutie tejto informácie uskutočnilo „na účely žurnalistiky“, AMF tvrdí, že článok 21 nariadenia MAR nevyžaduje, aby naplnenie znakov nesplnenia povinnosti bolo podmienené porušením profesijného pravidla, ale obmedzuje sa na určenie osobitných spôsobov posúdenia takéhoto nesplnenia povinnosti, pričom podľa znenia tohto článku treba zohľadniť „pravidlá týkajúce sa slobody tlače a slobody prejavu pri ostatných médiách, a na pravidlá alebo kódexy upravujúce žurnalistickú profesiu“.
- 78 Spresňuje, že v prejednávanej veci kódex správania IPSO v článku 13 s názvom „Finančný žurnalizmus“ v znení platnom v čase skutkových okolností vo veci samej uvádza, že „hoci to zákon nezakazuje, novinári nesmú používať vo svojom vlastnom prospechu získané finančné informácie predtým, ako sa sprístupnia verejnosti, ani poskytovať tieto informácie tretím osobám“. Tvrdí, že tieto ustanovenia spolu s ustanoveniami článku 11 Charty základných práv Európskej Únie a článku 10 EDLP odrážajú povinnosť novinárov neprekročiť určité hranice týkajúce sa najmä potreby zabrániť zverejneniu dôverných informácií. Tvrdí, že konštatovanie neoprávnenej povahy zverejnenia dotknutých informácií nepredstavuje neprimeraný zásah do práva na slobodu prejavu. V dôsledku toho, ak by sa aj uplatnil článok 21 nariadenia MAR, toto zverejnenie napĺňa znaky nesplnenia zdržovacej povinnosti stanovenej v článkoch 622-1 a 622-2 RGAMF.

¹ Poznámka autora zhrnutia: <https://www.ipso.co.uk/editors-code-of-practice/>

2. *Odôvodnenie návrhu, pokiaľ ide o vzájomný vzťah a výklad článkov 10 a 21 nariadenia MAR*

- 79 Ako už bolo uvedené, pánovi A sa podľa znenia oznámenia o výhradách, ktoré mu bolo doručené, vytyka, že nesplnil povinnosť zdržať sa poskytnutia dôvernej informácie, pričom porušil články 622-1 a 622-2 RGAMF.
- 80 Tento článok zabezpečil transpozíciu ustanovení článku 2 ods. 1 prvého pododseku smernice 2003/6, ktoré sú teraz v podstate uvedené v článku 10 ods. 1 nariadenia MAR.
- 81 Článok 622-2 RGAMF zabezpečil transpozíciu ustanovení článku 2 ods. 1 a 4 smernice 2003/6, ktoré sú teraz uvedené v článku 8 ods. 4 nariadenia MAR.
- 82 Neoprávnené zverejnenie dôverných informácií v zmysle už citovaného článku 10 ods. 1 je zakázané článkom 14 písm. c) nariadenia MAR, ktoré stanovuje: „*Osoba nesmie... neoprávnené zverejňovanie dôverných informácií [neoprávnené zverejňovať dôverné informácie – neoficiálny preklad].*“
- 83 Je nesporné, že článok 21 nariadenia MAR predstavuje špecifický režim určený na zosúladenie boja proti zneužívaniu trhov s požiadavkami vyplývajúcimi zo slobody tlače.
- 84 V prejednávanej veci je tiež nesporné, že pán A bol v čase skutkových okolností vo veci samej novinárom a že na spornú situáciu sa nevzťahujú prípady vylúčenia stanovené v článku 21 písm. a) a b) nariadenia MAR.
- 85 Nebolo totiž preukázané, a dokonca ani tvrdené:
- že by pán A alebo osoby s ním úzko spojené *priamo alebo nepriamo nadobudli výhody alebo zisky z dotknutého zverejnenia* [prípád stanovený v písm. a)],
 - že by pán A mal týmto zverejnením zámer oklamať trh, pokiaľ ide o ponuku alebo cenu finančných nástrojov [prípád stanovený v písm. b)].
- 86 Z uvedeného vyplýva, že za predpokladu, že by boli informácie zverejnené „*na účely žurnalistiky*“, na prejednávanú vec by sa mohol uplatniť článok 21 nariadenia MAR.
- 87 Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) sa v prvom rade pýta na výklad pojmu zverejnenie „*na účely žurnalistiky*“ v zmysle tohto článku. Konkrétnejšie sa súd pýta, či to, že novinár jednému zo svojich obvyklých zdrojov poskytne informáciu, ktorá sa týka pripravovaného zverejnenia ním napísaného článku, ktorý sprostredkováva nepotvrdené informácie z trhu, sa môže uskutočniť „*na účely žurnalistiky*“ v zmysle článku 21 nariadenia MAR.

- 88 Vo svojom rozsudku zo 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, už citovaný, body 56 a 61), Súdny dvor spresnil význam rovnakého výrazu („*výlučne na žurnalistické účely*“) uvedeného v článku 9 smernice 95/46. Dospel k záveru, že za vykonávané „*výlučne na žurnalistické účely*“ treba považovať činnosti, ktoré majú za jediný cieľ sprístupniť verejnosti informácie, názory alebo myšlienky. Táto definícia bola prevzatá v rozsudku zo 14. februára 2019, Buivids (C-345/17, EU:C:2019:122, už citovaný, bod 53).
- 89 Vo vyššie citovaných rozsudkoch Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia (body 52 až 56) a Buivids (bod 50, 51, 63 a 64) Súdny dvor, ktorý vychádzal zo záveru, že cieľom článku 9 smernice 95/46 je zosúladienie dvoch základných práv, a to ochrany súkromia na jednej strane a slobody prejavu na druhej strane, rozhodol, že s cieľom zohľadniť dôležitosť, ktorú má sloboda prejavu v akejkoľvek demokratickej spoločnosti, je potrebné vykladať pojmy, ktoré sa jej týkajú, medzi nimi pojem žurnalistika, široko, pričom však spresnil, že kvôli dosiahnutiu rovnováhy medzi týmito dvomi základnými právami si ochrana základného práva na súkromie vyžaduje, aby výnimky a obmedzenia z ochrany osobných údajov stanovené najmä v článku 9 smernice 95/46 nepôsobili nad rámec toho, čo je prísne nevyhnutné.
- 90 Článok 21 nariadenia MAR sa rovnako týka zosúladienia cieľa všeobecného záujmu a základného práva, a to cieľa spočívajúceho v boji proti zneužívaniu trhu s cieľom zabezpečiť integritu finančných trhov Únie a posilniť dôveru investorov v tieto trhy (pozri v tomto zmysle cieľ smernice 2003/6, a najmä už citované rozsudky z 23. decembra 2009, Spector Photo Group a Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:806, bod 47, a z 11. marca 2015, Lafonta, C-628/13, EU:C:2015:162, bod 21) na jednej strane a základnej slobody prejavu, ktorej súčasťou tvorí sloboda tlače, na druhej strane.
- 91 Vo svetle týchto úvah sa Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) pýta, či cieľ článku 21 nariadenia MAR a význam, aký má sloboda tlače v akejkoľvek demokratickej spoločnosti, nepredpokladá uplatnenie širokého výkladu pojmu zverejnenie na „*účely žurnalistiky*“ v zmysle tohto článku.
- 92 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd pýta, či pojem zverejnenie „*na účely žurnalistiky*“ v zmysle článku 21 nariadenia MAR má rovnaký rozsah pôsobnosti ako pojem šírenie informácií v prípade „*novinárov, ktorí konajú v rámci svojej profesie*“ v zmysle článku 1 bodu 2 písm. c) smernice 2003/6 bez ohľadu na rozdiel v terminológii medzi týmito dvoma článkami.
- 93 Tento článok totiž zaviedol špecifický režim tiež s cieľom zosúladiť boj proti zneužívaniu trhu s požiadavkami vyplývajúcimi zo slobody tlače, pričom ho vyhradil iba na určité typy zneužívania trhu, teda na šírenie informácií, ktoré dávajú alebo sú spôsobilé dať falošné alebo zavádzajúce signály, pokiaľ ide o finančné nástroje, vrátane šírenia nepotvrdených a falošných alebo zavádzajúcich správ.

- 94 Vzhľadom na spoločný cieľ článku 1 bodu 2 písm. c) smernice 2003/6 a článku 21 nariadenia MAR sa vnútroštátny súd pýta, či skutočnosť, že zverejnenie dôvernej informácie nastalo v rámci novinárskej činnosti, stačí na vyvodenie záveru, že sa tak udialo „na účely žurnalistiky“ v zmysle článku 21 nariadenia MAR.
- 95 Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) sa ďalej pýta, či výklad pojmu zverejnenie „na účely žurnalistiky“ závisí najmä od toho, či novinár, ktorý podpísal článok sprostredkovávajúci nepotvrdené informácie z trhu, bol alebo nebol o týchto nepotvrdených informáciách informovaný jedným zo svojich obvyklých zdrojov alebo či poskytnutie informácie týmto novinárom, ktorá sa týkala pripravovaného zverejnenia jeho článku, bolo alebo nebolo užitočné na získanie objasnenia od tohto zdroja pokiaľ ide o dôveryhodnosť týchto nepotvrdených informácií.
- 96 Keďže Súdny dvor nemal zatiaľ príležitosť vyjadriť sa k výkladu pojmu zverejnenie „na účely žurnalistiky“ v zmysle článku 21 nariadenia MAR, je vhodné predložiť mu v tejto veci prejudiciálnu otázku.
- 97 V druhom rade sa vnútroštátny súd pýta na vzájomný vzťah článku 21 a článku 10 ods. 1 nariadenia MAR.
- 98 Zo znenia článku 21 totiž vyplýva, že špeciálny režim, ktorý zaviedol, je „na účely článku 10“ nariadenia MAR. Tento výslovný odkaz na už citovaný článok 10 vedie k úvahe, že účelom článku 21 nie je sa od neho odchýliť, ako sa domnieva pán A, ale spresniť kritériá posúdenia oprávnenej alebo neoprávnenej povahy zverejnenia dôvernej informácie „na účely žurnalistiky“ v rámci všeobecného režimu definovaného v článku 10, ktorý sa uplatňuje bez ohľadu na účel zverejnenia.
- 99 Takýto výklad však nie je úplne zrejмый a Súdny dvor zatiaľ nemal príležitosť rozhodnúť o vzájomnom vzťahu medzi týmto dvoma ustanoveniami.
- 100 Je teda vhodné predložiť mu v tejto veci prejudiciálnu otázku.
- 101 V treťom rade, za predpokladu, že článok 21 sa neodchyľuje od článku 10 nariadenia MAR, takže by sa mal v každom prípade na spor uplatniť, Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) sa zamýšľa nad výkladom, ktorý by sa mal prijať.
- 102 Hoci Súdny dvor zatiaľ nepodal výklad tohto článku, podal výklad článku 3 smernice Rady 89/592/EHS z 13. novembra 1989 o koordinácii právnych predpisov týkajúcich sa obchodovania s využitím dôverných informácií [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 334, s. 30), teda smernice, ktorá je dnes už zrušená. Tento článok, ktorý bol v takmer totožnom znení prevzatý článkom 3 smernice 2003/6, ktorý bol zase v takmer totožnom znení prevzatý článkom 10 nariadenia MAR v rozsahu, v akom zaviedol zásadu zákazu poskytnutia dôvernej informácie tretím osobám, zároveň ustanovil výnimku z tejto zásady v prípade, ak

sa zverejnenie uskutočňuje „v rámci normálneho výkonu... zamestnania,... povolania alebo... povinností“ [neoficiálny preklad].

- 103 Rozsudkom z 22. novembra 2005, Grøngaard a Bang (C-384/02, EU:C:2005:708, už citovaný, body 31 a 34), Súdny dvor, ktorý vykonal úzky výklad tejto výnimky, spresnil, že jej uplatnenie je podmienené naplnením znakov úzkeho spojenia medzi jednak poskytnutím dotknutej dôvernej informácie a jednak výkonom práce, povolania alebo povinností jej autora, čo znamená, že poskytnutie takejto informácie je odôvodnené iba vtedy, ak je nevyhnutne potrebné na výkon takéhoto zamestnania, povolania alebo povinností, a rešpektuje zásadu proporcionality. V tom istom rozsudku (body 39 a 40) Súdny dvor tiež spresnil, že táto výnimka sa musí posúdiť pri zohľadnení osobitností uplatniteľného vnútroštátneho práva a že pri absencii harmonizácie toho, čo patrí do rámca normálneho výkonu zamestnania, povolania alebo povinností, takéto posúdenie do veľkej miery závisí od pravidiel upravujúcich tieto otázky v rozličných vnútroštátnych právnych systémoch, pričom skutočnosť, že príslušné poskytnutie dôvernej informácie je povolené uplatniteľným vnútroštátnym právnym poriadkom, však nevyklučuje povinnosť splnenia už stanovených podmienok nevyhnutnosti a proporcionality.
- 104 Článok 21 nariadenia MAR, ktorého ustanovenia sa uvádzajú „na účely článku 10“, zdá sa, sleduje túto logiku posúdenia závislého vo veľkej miere od pravidiel uplatniteľných v členských štátoch, ktorých účelom je stanoviť, čo patrí do rámca normálneho výkonu zamestnania, povolania alebo povinností. Zdá sa, že článok 21 sa tým, že odkazuje na „pravidlá týkajúce sa slobody tlače“ a na „pravidlá alebo kódexy upravujúce žurnalistickú profesiu“, najmä pokiaľ ide o novinárov, odchyľuje od kritérií posúdenia vyvođených Súdnym dvorom v už citovanom rozsudku Grøngaard a Bang na účely určenia, či sa na poskytnutie dôvernej informácie tretej osobe môže vzťahovať výnimka stanovená v článku 3 smernice 89/592 (a prevzatom v podstatnej časti článkom 3 smernice 2003/6, a následne článkom 10 nariadenia MAR), alebo tieto kritériá spresňuje.
- 105 Bolo by užitočné, ak by Súdny dvor spresnil, či sa výklad článku 3 smernice 89/592 uvedený v jeho už citovanom rozsudku Grøngaard a Bang má prevziať na účely výkladu článku 10 nariadenia MAR, takže zverejnenie dôvernej informácie sa môže uskutočniť „v rámci normálneho výkonu povolania“ novinára iba vtedy, ak je prísne nevyhnutné na výkon tohto povolania a rešpektuje zásadu proporcionality.
- 106 Toto spresnenie by bolo v prejednávanej užitočné, pretože na rozdiel od tvrdenia AMF neexistuje pochybnosť o tom, že pán A poskytnutím dotknutých informácií neporušil článok 13 IPSO.
- 107 Tento článok s názvom „Finančný žurnalizmus“ v znení platnom v čase skutkových okolností vo veci samej totiž uvádza:

„Hoci to zákon nezakazuje, novinári nesmú používať vo svoj vlastný prospech získané finančné informácie predtým, ako sa sprístupnia verejnosti, ani poskytovať tieto informácie tretím osobám.“

- 108 Ako správne vysvetľuje pán A, tento článok sa obmedzuje na to, že novinárovi so zameraním na finančný sektor zakazuje poskytovať získané finančné informácie pred ich zverejnením, a nie výber predmetu ním podpísaného článku, ktorý z definície nepredstavuje informáciu získanú od tretej osoby, ale pochádza od novinára. To isté platí aj pre informáciu týkajúcu sa pripravovaného zverejnenia ním podpísaného článku o tomto predmete.
- 109 Nepreukázalo sa tiež, že by pán A prekročil medze slobody tlače, ktorá je zaručená článkom 10 EDĽP a článkom 11 Charty tým, že pánom B a C poskytol dotknuté informácie.
- 110 Keďže Súdny dvor ešte nemal príležitosť vysloviť sa k výkladu článku 10 nariadenia MAR, treba mu v tejto veci položiť otázku.